

Af hensyn til planlægningen af beredskabet til bekæmpelse af kemikaliefurening vil det være nødvendigt at foretage en kortlægning af de skadelige stoffer, der ind- og udlastes i de danske havne.

En sådan kortlægning vil endvidere indgå i den af Østersølandene iværksatte kortlægning af skibstrafikken med skadelige stoffer i Østersøområdet.

Den foreslåede bemyndigelse tænkes alene anvendt til de ovennævnte formål. Bemyndigelsen tager således ikke sigte på at tilvejebringe hjemmel til at kunne kræve oplysninger om produkters kemiske sammensætning, udover hvad der er nødvendigt for klassificeringen af disse.

Til kapitel 12

Til § 44

Det vil af hensyn til effektiviteten ofte være utilstrækkeligt at basere en bekæmpelsesaktion på de oplysninger, der fremkommer ved indberetninger i henhold til kapitel 11. Derfor og af hensyn til den hast, der nødvendigvis må præge sådanne situationer, foreslås det, at miljøstyrelsen, statens skibstilsyn, politiet, forsvaret, fiskerikontrollen eller andre statslige myndigheder, som miljøministeren bemyndiger dertil, uden retskendelse kan foretage de af hensyn til bekæmpelsesaktionen nødvendige undersøgelser. I overensstemmelse med grundreglen i MARPOL-konventionens artikel 7, stk. 1 bestemmes det, at disse undersøgelser ikke må medføre unødvendig forsinkelse for skibet eller platformen, ligesom de ikke må medføre unødvendige udgifter.

Indgreb over for udenlandske skibe er folkeretligt underlagt visse begrænsninger. Der henvises til bemærkningerne til § 45.

Til § 45

Bestemmelserne i *stk. 1* og *stk. 2* tilsigter at give miljøministeren mulighed for at foretage de indgreb over for skibe og platforme, der er nødvendige for effektivt at begrænse og bekæmpe forurening eller for at forhindre en truende forurening. Som et praktisk eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan nævnes en situation, hvor et olietankskib eller et kemikalietankskib er stødt på grund. Såfremt der skønnes at være fare for forurening, vil man i medfør af denne bestemmelse kunne pålægge føreren at tømme særligt udsatte lastrum, før skibet forsøges bragt flot, eller forbyde, at et sådant forsøg gøres, indtil der er tilstrækkelig slæbebådsassistance, og det nødvendige bekæmpelsesmateriel er bragt frem.

Stk. 3 forudsættes kun anvendt i helt ekstraordinære tilfælde. Som et eksempel på en situation, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, kan det nævnes, at det ved udenlandske kyster er forekommet, at tankskibe er brækket midt over. I en sådan situation kan det for at begrænse skaderne på kysten være nødvendigt omgående at slæbe vragedelene bort med henblik på lægtring eller destruktion af lasten.

Udøvelsen af de i § 45, *stk. 1-3* omhandlede funktioner varetages i dag af miljøstyrelsen og statens skibstilsyn. Der påtænkes ikke nogen ændring af denne ordning, og miljøministerens beføjelser efter § 45, *stk. 1-3* tænkes derfor henlagt til miljøstyrelsen og statens skibstilsyn, jfr. § 50.

Der kan, som det fremgår af det ovenstående, være tale om indgreb af temmelig vidtrækkende karakter. Det foreslås derfor i *stk. 4*, at beslutninger om påbud eller forbud skal begrundes og meddeles skriftligt til føreren af skibet eller den for platformen ansvarlige eller til ejeren eller brugeren af skibet eller platformen. I visse tilfælde vil det, af hensyn til den hast, der kan være nødvendig under en bekæmpelsesaktion, være hensigtsmæssigt at forbudet eller påbudet meddeles telegrafisk, og bestemmelsen åbner derfor mulighed for dette. Endelig foreslås det, at en beslutning om tilbageholdelse ikke alene skal begrundes men tillige ledsages af oplysninger om, på hvilke vilkår skibet igen kan frigives.

Bestemmelserne i § 45 omfatter også udenlandske skibe på dansk søterritorium, jfr. § 2, *stk. 1*, nr. 1. Imidlertid er indgreb over for udenlandske skibe, som allerede nævnt i bemærkningerne til § 44, undergivet visse begrænsninger.

Mens kyststaten har en ubegrænset adgang til at fastsætte regler for indgreb over for skibe registreret i kyststaten, som krænker dennes lovgivning vedrørende forurening, er kyststatens kompetence over for fremmede skibe i passage af kyststatens territorialfarvand underlagt visse folkeretlige begrænsninger. Kyststaten kan på basis af sin almindelige højhedsret over sit søterritorium udfærdige love og andre retsforskrifter til beskyttelse imod forurening, men kyststatens håndhævelse af disse må ske i overensstemmelse med folkerettens regler om fremmede skibes ret til uskadelig passage.

I henhold til artikel 14, *stk. 4* i Genève-konventionen af 1958 om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone er gennemfart uskadelig i det omfang, den ikke er til skade for kyststatens fred, orden eller sikkerhed. I tilslutning hertil bestemmer artikel 16, at kyststaten er berettiget til på sit ydre territorialfarvand at træffe de nødvendige